

TJALVISTEN

NR. 4 — DESEMBER 1951

ÅTTEOGTYVENDE ÅRGANG

ME D L E M S B L A D F O R

IDRETTSKLUBBEN TJALVE

Glimt fra et ualmindelig år.

Et år er gått siden siste nummer av «Tjalvisten» utkom. Det har vært et år som har gitt oss lyse og hyggelige minner, men det har også forekommet ting som man forhåpentlig snart kan kaste et glemselens slør over. I dette forsåvidt begivenhetsrike år har ikke klubben hatt noe organ hvor man har kunnet lufte sine meninger. Kjedelige og leie ting har så meget lettere for å bli realt behandlet når det kommer på trykk, i hvert fall vil resultatet av en diskusjon bli objektivt for de de flestes vedkommende.

Man tør vel kunne påstå at «trenersaken» for eksempel ville opptatt en ganske stor del av «Tjalvisten»s spalter hvis avisen hadde vært i virksomhet denne tiden. Vi hadde da forhåpentligvis sluppet en del av det nedbrytende undergravingsarbeid som dessverre har forekommet fordi man ikke åpent og friskt har kunnet behandle de uoversensstemmelser som er oppstått. Jansgårdsaken har vel for de fleste Tjalvister fortonet seg noe uklart nettopp av samme nevnte grunn. Man har fått et forvrengt bilde, dels etter det man leilighetsvis har hørt fra forskjellig hold, dels ved mindre korrekte framstillinger i pressen. Avisene har nemlig ikke hatt de nødven-

dige forutsetninger for å bedømme saken, og stort sett har de fleste klokkelig unngått kommentarer. Det var vært én unntagelse som i parentes bemerket faktisk har hatt svært god anledning til å følge hele saken på nært hold, men denne avis har vel neppe formådd å overbevise så svært mange av sin lesekrets. To til tre ganger ukentlig i hele sommer er man gjerne blitt servert stoff som er framstilt på en slik måte at det har vært vanskelig å fordyøye. Det er nærmest å frykte for at utbyttet av artiklene har stått i svært beskjeden relasjon til mengden. Signaturen «Eigil» som har vært primus motor i denne massepropaganda, har faktisk oppnådd å gjøre sin partner i saken en stor bjørnetjeneste ved disse underlige skrivelier. Situasjonen i dag er at Jansgård har fått et kraftig drawback ved denne allianse. Framtiden vil vise hvor det vil bære hen med konstellasjonen Jansgård/Dahl.

Redaksjonen vil uttrykke håpet om at denne sak, nå når den mere er kommet på avstand, selv om det enda ikke er satt endelig punktum, for første og siste gang er berørt i denne avis. Det er ikke nettopp den slags ting som virker ansporende i en idrettsklubb. Det er til slutt bare å beklage at ikke flere av medlemmene var til

stede på siste generalforsamling, hvor man kunne hørt Roar Adlers utredning i denne sak. I et aldeles ypperlig og framfor alt saklig innlegg (her må det innskytes at taleren kunne hatt ganske god grunn til å bruke sterkere ord) ga han de tilstedeværende et klart innblikk i det som hadde skjedd, og satte faktisk stopper for all videre diskusjon.

Det er alltid best å begynne med det vonde og bli ferdig med det. Med vilje er derfor de positive innslag i året som gikk gjemt til slutt. Midt i alle vanskelighetene gjorde Tjalve sin beste stafettinnsats etter krigen. Vi tror ganske bestemt at seirene i Ready- og Bisletstafetten, anneplassen i Holmenkollstafetten og la oss også ta med våre B-løperes gevinst i Bøkeskogstafetten, betydde uhyre meget for styrets arbeidsforhold i en vanskelig tid med forannevnte sak samt ikke å forglemme usikker økonomisk framtid som bitre mostandere. Vi tror friidretten, som er svært individuelt preget, er tjent med stafettene, som skaper klubbånden som igjen er nødvendig for arbeidet og driften i en idrettsforening, kanskje i større grad i dag hvor egeninteressene har så lett for å bli satt i høysetet.

Økonomien er nettopp berørt i det foregående. Den var alt an-

net enn lys i fjor på disse tider. Men vi tok sjansen: et internasjonalt stevne, igjen med amerikanere som trekkplaster. Mange hadde nok betenkeligheter overfor en slik dristig idé, nettopp fordi man ikke godt kunne skyve fra seg det ubehagelige resultat av fjorårets arrangement, men ærlig talt, var det noen annen utvei? Det gjorde ikke situasjonen lysere at de andre Osloklubbene forsynte seg med de etter alle solemerker beste dager. Månedskiftet juli—august falt på oss, en tid hvor Oslos befolkning ikke er ganske fulltallig. Men med et lykkelig sammentreff av alle gode makter reiste vi kjer-ringa fra ifjor, og vi kan foreløbig puste lettet når det gjelder penga. En annen sak er om det er forsvarlig å ta en pust i bakken når det dreier seg om en slik viktig faktor i klubbarbeidet. De idrettslige resultater for øvrig kan vel også registreres som fullt brukbare. Vi holder stillingen som Norges beste friidrettsklubb i og med seieren i hovedserien 1951. Riktignok er vårt forsprang

skrumpet inn med ca. 1500 poeng, men det skal også en kraftanstrengelse til for et lag for å innhente de om lag 2000 poeng som vi har til gode på B.U.L. Forresten må vi regne med en enda jevnere tendens i de kommende år. Sannsynligheten taler for at flere av våre mest solide poengscorere etter olympiaden vil gå over i de passives rekker. Kan vi ikke straks fylle disse hull vil B.U.L., Viking og andre nå opp i ubehagelig faretruende nærhet av den poengsum vi da er i stand til å prestere. Det sier seg da selv at det er uhyre viktig å legge stor vekt på rekrutteringen og arbeidet blant den yngre generasjon i Tjalve. Vi har en tallmessig flott gutteavdeling som vi må ofre oss kraftig for, og her er det på sin plass å komplimentere styret for den nye kurs det har stukket ut for de yngste ved å velge mer ansvarsbevisste og voksne krefter til å ta seg av dette arbeidet. Kaurin har en mektig men på samme tid morsom oppgave foran seg. Vi syntes også at det var hygge-

lig og positivt at Bosse på eget initiativ har påtatt seg overoppsynet med smågutta på treningskvelden og kan ofre seg utelukkende for dette i hvert fall innendørs nå da han etter John Armand Christiansens ansettelse er løst fra vervet som trener og instruktør for seniorenene og juniorenene.

I et nummer av «Tjalvisten» for et par år siden fant vi dette uttrykk i en artikkel forfattet av signaturen «Observer», nemlig: TNBKO49 — en kode som skulle bety: Tjalve Norges beste klubb også i 1949. Denne koden er i grunnen aktuell hvert år, og alle Tjalvister bør ha den klart for øye ved inngangen til en ny sesong. Vi har nå i så mange år innehatt lederplassen blant Norges friidrettsklubber, og en slik førerstilling forplikter. Vi tillater oss derved å forandre litt på den av «Observer» lanserte kode, og avslutter denne lille prat med et inderlig håp om:

— Tjalve Norges Beste Klubb
Også Neste År!

Red.

Gleder - skuffelser - ønsker.

En enquete blant Tjalve's styremedlemmer.

Når man står foran inngangen til et nytt år, er det gjerne naturlig at man ser tilbake på det gamle og filosoferer litt over hva dette har brakt av gleder og skuffelser. Slik er det også i en idrettsklubb, der det gjerne er styret som ikke kan komme utenom en slik betraktning. På de siste styremøter før generalforsamlingen er sesongberetningen alfa og omega. Store og små begivenheter plukkes fram, og derved dukker minnene opp, både de lyse og de mindre hyggelige. Men en styreberetning må være objektiv uten kommentarer av noen

art. Styrets personlige meninger skal ikke komme til uttrykk i denne, for en beretning skal være et historisk dokument for klubben, og historie har neppe den verdi når den får en sterk tendens i en eller annen retning.

Imidlertid må jo styrets medlemmer selv få ha sine meninger, og etter dette begivenhetsrike år er det muligens av interesse for klubbens medlemmer å få høre om de tanker og refleksjoner som surrer rundt i et stakkars styremedlems hjerne ved overgangen til en ny sesong. I den anledning har redaksjonen dristet seg til å

forelegge d'herrer i styret et spørreskjema til utfylling, og det er en glede å konstatere at samtlige har besvart dette med stor velvilje. Det var naturlig å forme spørsmålene slik:

1. *Hva har gledet deg mest i året som gikk innen Tjalve?*
2. *Hva har vært den største skuffelsen i klubben i den forløpne sesong?*
3. *Hva setter du høyest på ønskelisten når det gjelder den nye sesong?*

Redaksjonen presenterte dette for de høye herrer på første styremøte etter generalforsamlingen, og etter et kort, ransakende blikk på de respektives ansikter var det ikke vanskelig å fastslå at det sirkulerte atskillige tanker i hodet på vedkommende ettersom han dvelte et par sekunder ved de enkelte spørsmål.

Det lot til at de fleste ville ha en smule betenkningstid, men viseformannen — *Erling Berger* — grep øyeblikkelig pennen og festet følgende svar på papiret:

1. Tjalves gode innsats i Holmenkollstafetten og den forbedrede økonomiske stilling.

2. Alle vanskelighetene styret hadde ved årets begynnelse.

3. Godt kameratskap og fortsatt framgang for klubben både idrettslig og økonomisk.

På neste treningsdag fikk redaksjonen inn ytterligere to besvarelser. Senioroppmann «Bosse» leverte meg følgende produkt:

1. De gode idrettslige resultater trass i mye vanskeligheter, og at vi økonomisk er på bena igjen.

2. Juniorenes svake innsats i Norgesmesterskapet på Hamar. (Bra innsats for øvrig.)

3. Vinne Holmenkollstafetten og fortsatt toppe Forbundets hovedserie (og at Vade setter ny norsk rekord på 400 meter).

Den nye juioroppmann — *Egil Gustavson* — som også har ansvaret for Oslo Friidrettskrets' kasse og således er en sterkt engasjert mann i friidretten, uttaler følgende:

1. At 1951 tross alt ble et godt år både sportslig, saklig og økonomisk.

2. At bindeleddet mellom Tjalves ledelse og medlemmer ikke har vært tilfredsstillende — delvis kanskje på grunn av «Tjalvisten»s fravær.

3. At Tjalves styre må fortsette og virke enda bedre enn i 1951, og at hver tjalvist vil finne seg til rette i klubben og like seg godt. Da kommer nye gode medlemmer, nye gode idrettsresultater og nye, gode penger.

Vår nye materialforvalter — *Kolbjørn Savves* — var så hyggelig å stikke innom på kontoret en formiddag og overleverte følgende svar:

1. At klubben igjen er kommet på fote økonomisk og at stillingen som ledende friidrettsklubb er beholdt.

2. All uroen omkring «Trener-saken» og mangel på klubbånd og respekt for klubben.

3. At ansettelsen av en ny trener vil skape ro og ordnede forhold, og at alle i klubben igjen må bli mere sammensveiset. Da bevares sikkert den gode posisjon uten vanskelighet.

Desember måned har hittil (i hvert fall når dette skrives) vært noe utenom det vanlige, heldigvis hva været angår. Solen har tittet fram hver dag, og man har faktisk hatt vanskelig for å tro at det er i julemåneden. En slik vakker formiddag, som får en til å gjøre seg visse refleksjoner omkring det fornuftige i å holde seg innendørs de få ti-

mer av dagen når det er lyst og deilig i denne mørketiden, ringer *Roar Adler* og foreslår noe så tiltalende som å spise frokost på «Stratos». Vi må nesten misunne Arbeiderbladets bokholder som har anledning til å ta seg en tur i «høyden» hver dag. Man skulle tro at slike stratosfæriske utflukter ville påvirke et menneske, men Roar Adler er en mann som forstår å holde seg på jorda. Vi benytter selvsagt anledningen til å få med oss hans besvarelse:

1. Guttas gode sesongstart ved seieren i Ready-stafetten.

2. At styret ikke bare fikk arbeide i positiv retning for friidretten.

3. At alle våre toppmenn avser litt tid til å overføre en god del av sin erfaring til våre B-menn, juniors og smågutter.

Vi er ikke før kommet tilbake til kontoret før formannen — *Bjarne Melbye* — er på tråden. På hans anmodning godtar vi telefonisk besvarelse, og vi håper at våre blokknotater gjengir hans syn på en tilfredsstillende måte:

1. Balanse i økonomien.

2. De knepne nederlag under stafettmesterskapene i Trondheim på 4 x 100 og 4 x 1500 m.

3. Godt og tillitsfullt samarbeide.

Kassereren — *Odmar Aukner* — er sistemann på skansen, og vi slenger likegodt nedenom firmaet hans i Dronningens gate etter arbeidstid. Vi har regnet riktig — det er stor travelhet i spedisjonsyrket før jul, og sjefen

(Forts. side 6)

Juletreffest

I slutten av januar er det mulig det blir avholdt en juletreffest for barn og voksne. Nærmere om dette i et spesielt rundskriv.

HOLGER ALBRECHTSEN

St. Hallvardsgt. 7-9 — Tlf. 68 47 07 privat 55 19 61

ELEKTRISK — MEKANISK VERKSTED

Spesialitet: **Motorbrannsprøyter**
Karosseriarbeider

Reparasjoner utføres hurtig

TRELAST

Kontor Lakkegata 7, tlf. 68 02 04

Lager Grønland 12, tlf. 68 07 95

GRØNLANDS HØVLERI

Etablert 1867 - Disp. Reidar C. Andersen

BLYSTAD FABRIKKER

SANDAKERVEIEN 52

OSLO

Kjøttvarer og pølser

En gros — En detalj

R. TANDBERG

Tlf. 41 25 14 Munkedamsveien 21, Oslo

POSSEMENTMAKER

H. SOMMER

ETABLERT 1837

KIRKEGATEN 34 — TLF. 42 52 12

KROKEN & MELBYE

Nordahl Brunsgt. 11

Tlf. 42 24 39 - 33 49 58

Sand & Singel
Byggeartikler

TJALVISTER bader og
tar massasje i

CENTRUMBADET

ST. OLAVS Plass 1

TELEFON 33 20 60

E K T E F I N S K B A D S T U E

Frascati

ET HYGGELIG

STED

LIVSFORSIKRINGSELSKAPET

BRAGE

Repræsentert ved
BJARNE BJERCKE

STIGE-COMPANIET

Inneh. KROKEN & MELBYE

Nordahl Brunsgt. 11

Tlf. 33 49 58 - 42 24 39

Stiger - Malertrapper
Patentstillaser

SKO I godt utvalg
FOR HELE FAMILIEN

Skohuset **REGENT** Trygve Høgberg
Trondhjemsveien 139 - OSLO - Tlf. 37 52 71

FORSIKRINGSSÆLSKAPET
A/S NORSKE ALLIANCE

Representert ved
BJARNE BJERCKE

TJALVISTER

Benytt **ODMAR SPEDISJON**

til fortolling av Deres varer fra utlandet

Telefon 42 73 08 - DRONNINGENSGATE 21 - OSLO

GUNNAR HELSTAD

Storgaten 8, Telefoner 33 38 67 — 33 34 44

BØKER

for alle fag
om alle emner
for alle aldre
til alle priser

TJALVISTER

Serieresultatene
kommer i
neste nummer

TJALVIST

Studer annonsene. Kan hende
annonsørene har noe nettopp for

DEG!

har såvisst ikke tenkt å ta kvel-
den enda. Men vi får to-tre mi-
nutter med ham og kan forlate
ham med følgende svar i lom-
men:

1. Seieren over B.U.L. i Ready-
stafetten var vel den største gle-
den de aktive ga oss. Dernest at
Amerikanerstevnet ble så vellyk-
ket økonomisk.

2. Ingen.

3. At medlemskontingenten
blir betalt i løpet av vinterhalv-
året.

Vi gratulerer!

Desember:

1. Johs. Ludwigsen	1910
1. Ivar Børsum	1930
2. Thorstein Eng	1901
2. Knut Indahl	1927
3. Tom Krogstad	1934
3. Bjørn Megrund	1931
4. Fridtjof Strømme	1912
5. Kjell F. Kleven	1937
6. Svein Kolsrud	1926
6. Steinar Steinarsson	1927
6. Trygve Tønnesen	1924
6. Per Storhaug	1938
8. Tor Ring	1929
8. Bjørn Solstad	1937
9. Manfred Minothi	1933
10. Fritz Dahlstrøm	1905
10. Odd Grimsgaard	1896
10. Alf Halstvedt	1897
11. Bernt O. Hammerstad	1924
11. Karl Johan Pedersen	1936
12. Sverre Fuglerud	1909
12. Bjørn Meyer	1934
13. Jan Morten Berger	1942
15. Ole Waalorp	1904
16. Jan Erik Hellstrøm	1937
16. Rolf Johansen	1936
17. Willy Knutsen	1925
19. Finn Skedsmo	1920
19. Bobben Sæther	1923
20. Arne G. Andersen	1920
20. Arne Kaardal	1921
21. Sverre Gundersen	1886
21. Olaf Berger	1910
21. Birger Riise	1928
21. Leif E. Varegg	1930
22. Gunnar Berg	1931

22. Knut Berglund	1939
22. Erik Mortensen	1932
23. Erling Andreassen	1922
24. Gunnar Nome	1923
25. Kjell Larsen	1934
25. Per Andresen	1925
26. Leif Hennes	1925
26. Arne Lundbye	1936
27. Ragnar Andreassen	1923
27. Odd Hausken	1936
27. Oliver Stensrud	1935
28. Willy Bloch	1930
30. Erik Thoresen	1913
30. Henry Wang	1930

Januar:

1. Sven Erik Winje	1927
1. Tor R. Holmøy	1927
1. Per Krogstad	1933
2. Arne Wenneberg	1927
3. Owen R. Kval	1922
4. Thoralf Ruud	1912
5. Leif Ajaxon	1919
5. Ragnar Skalstad	1923
6. Gunnar Helstad	1898
6. Odd Klette	1926
7. Egil Torvin	1911
8. Kristian Strange	1910
8. Oskar Skau Johansen	1924
9. David Evans	1940
10. Tore Andersen	1938
10. Tore Schartum	1931
11. Jan Nordvik	1940
11. Leif Osvold	1940
11. Egil Jørgensen	1920
12. Svein Løken	1939
12. Rolf Egil Moe	1937
13. Hans Dahl	1903
14. Øivind Arnesen	1938
15. Erik Salicath	1939
16. Erik Lundgren	1938
18. Torbjørn Johansen	1937
19. Carsten Hval	1889
19. Svein Eidsvoll	1938
19. Anders Varmann	1934
19. Torstein Wåle	1941
20. Asbjørn Johansen	1938

21. Georg Ries	1924
21. Odd Svendsrud	1927
23. Asbjørn Andresen	1901
23. Leif Eriksen	1936
25. Svein Aage Larsen	1933
26. Rolf Myhre	1904
26. Tore Bernt Pedersen	1935
28. Gust. S. Thorp	1867
28. Bjørn Finsen	1937
30. Gordon Notto	1934
30. Erik Frivold	1929
31. Arvid Wahlstrøm	1934

Videre gratulerer vi Egil Winje
som trer inn i den hellige ekte-
stand lørdag 22. desember. Re-
daksjonen håper ikke at denne
begivenhet betyr noe stopp i løp-
ingen. Tidligere års gode stafett-
innsats forplikter, og vi trenger
deg enda en stund.

Vi håper at vi i vår personalia-
spalte ovenfor har fått med de
tjalvister som er kommet til ver-
den i desember og januar måned,
men vi garderer oss og tar med
en gratulasjon til eventuelle ute-
glemte. I fjor ble det satt i gang
arbeide på et nytt kartotek, og
det er styrets mening å fullføre
dette i løpet av neste år. Over
nyttår kan medlemmene vente
seg et spørreskjema, som vi hå-
per blir hundre prosent utfyllt,
slik at det blir mulig å «kart-
legge» alle tjalvister. Det er av
meget stor betydning at styret
har alle opplysninger og data
om klubbens medlemmer, og
denne personaliaspalte har i
grunnen også sin misjon, idet
det nå blir mulig å ajourføre
fødselsår og -dato. Men da an-
moder vi sterkt om at medlem-
mene melder omgående fra om
mulige feil og uteglemler.

Red.

Vel møtt igjen!

Etter et altfor langt opphold
ser «Tjalvisten» igjen dagens lys.
De fleste av klubbens medlem-
mer har sikkert savnet avisen i
det forløpne år, og det er jo ikke

annet enn naturlig, for den er jo
kanskje det aller viktigste binde-
leddet mellom klubben og dens
medlemmer. Forhåpentligvis kan
vi nå begynne å konsentrere oss

om et mer normalt klubbbliv igjen, og det er vårt inderlige håp at vi kan holde det målet vi har satt oss for det kommende år, nemlig å få ut «Tjalvisten» annen hver måned.

Vi ber om litt velvilje når det gjelder dette julenummer. Det er liten grunn til å legge skjul på at det er et hastverksarbeide. Men styret, som var nødsaget til å påta seg ansvaret for utgivelsen i det kommende år, antar at de har de fleste med seg, når det har ansett som det viktigste å få avisen ut så hurtig som mulig. Mange vil sikkert savne et eller annet, og utstyret lar kanskje også en del tilbake å ønske. Men tiden var kostbar som sagt, og som alle vet, hersker det ualminnelig travelhet på alle våre trykkerier i julemåneden. Vi skylder i denne forbindelse å rette en oppriktig takk til et av våre medlemmer (som vi har lovet ikke å navngi) for hans beredvillighet til å påta seg de tekniske forberedelser. Denne siden av saken er nemlig ikke den minst betydningsfulle. For øvrig fortjener våre annonsører noen pene ord for den uhyre velkomne støtte de gir avisen. Det er ønskelig at våre lesere ikke farer for lett over annonsstoffet, men noterer seg disse navnene for eventuelle senere behov.

Den nye redaksjon har fått det bestemte inntrykk, ved å titte gjennom tidligere årganger, at det har vært så som så med bidragene til avisen fra medlemmenes side. Den våger heller ikke å tro at det er skjedd noen forandring til det bedre på dette område. Men allikevel forsøker vi med en liten anmodning om at alle som har noe på hjerte, sender inn dette til oss. Tjalvister er i hvert fall etter det vi har erfart, svære til å prate, så hvorfor ikke prøve å skrive noe også. Avisen er åpen for alle sammen, men skriv positivt og saklig. —

Husk at «Tjalvisten» også blir lest av andre enn klubbens medlemmer.

På den annen side vil redaksjonen i den utstrekning det er mulig, på eget initiativ, forsøke å aktivisere medlemmene. — I dette nummer har det, ved den enquetsform som man vil finne på et annet sted i dette blad, vært mulig å plasere styret i den sjeldne kategori som benevnes bidragsyttere.

I en klubb som Tjalve hvor det finnes gutter i alle aldre, finner vi det også naturlig at avisen avsetter spalteplass til de forskjellige avdelinger. Vi håper at vi allerede neste gang kan presentere både en gutte- og en old boys-side, og oppfordrer hermed de ansvarlige for de respektive grupper om å gå inn for denne oppgave. Den skulle ikke være uoverkommelig.

Og med et oppriktig håp om et fruktbringende og hyggelig samarbeide, ønsker redaksjonen herved sin lesekrets et riktig godt nytt år!

Red.

Bosse — det er gutten sin det!

Det er så ofte man innen idretten har lyst til å rose karer som gjør en god og helhjertet innsats for sin idrett og klubb, men det blir som regel bare med lysten, for det er likesom så selvfølgelig at man gjør sitt beste.

Når vi allikevel denne gang fester en takk på papiret i klubbavisa vår, så er det fordi styret denne gang gjerne vil gi uttrykk for det det føler for hva Olav Bostrøm Johannessen har betydd for oss alle, og da særlig i det siste året. Da han i 1950 ble valgt til oppmann for straks etterpå også å lede treningen gjennom det meste av sesongen 1951, så er vi ganske sikre på at Bosse selv var litt i tvil om han kunne

klare alt sammen. Men med en glød og iver som man sjelden finner maken til, gikk han inn for oppgavene så det var en fryd og gjennomførte disse på en utmerket måte. Når han nå er blitt avløst i jobben å lede treningen for våre aktive seniors og juniors, så vil styret gjerne være med på den takken som Bjørn Vade på de aktives vegne ga uttrykk for siste gang Bosse ledet treningen.

Vi er glad for å ha i blant oss en mann med en slik god klubbfølelse og som nå med friskt mot tar på seg å lede treningen for vår gutteavdeling. Dette er en meget viktig jobb som krever både oppfinnsomhet og tålmodighet. Vi er sikker på at Bosse er den rette her, og vi takker ham for god og uegennyttig innsats hittil og ønsker ham lykke til i arbeidet med våre yngste.

Styrekolleger.

Come back.

Det er blitt oss fortalt at vår kasserer, Odmar Aukner, var en ganske habil sprinter i årene før krigen. Men for oss som er kommet med i Tjalve etter 1945, er kombinasjonen løp og Aukner kun knyttet til den nedrenning vi er blitt utsatt for når kontingenten skal innkreves. Under tegnede har imidlertid måttet revidere sin oppfatning i så måte. En søndag kveld for kort tid siden satt jeg sammen med kassereren på Tjalvekontoret, da det var noe som skulle ordnes i forbindelse med utgivelsen av «Tjalvisten». Mens vi satt der og pratet sammen, ble det plutselig noe ugreier med lyset. Det blunket et par ganger, og så var det fullstendig borte. For min egen del må jeg innrømme at jeg ikke forbandt noe mistenkelig med dette, nettopp av den grunn at det foresvevet meg at jeg had-

de lest noe om at man måtte være forberedt på plutselige utkoblinger. Men det gikk visstnok et annet lys opp for Aukner, for før jeg fikk sukk for meg, hadde han revet opp døren til gangen og stormet ut. De neste sekunder gjenlød Idrettens Hus av klaprende og trampende løping i trappetrin. Da undertegnede litt i villrede, kom seg ut på trappeavsatsen i 3. etasje og kikket ned, ble det snart anledning til å registrere hva som hadde skjedd. Et par gutter i 15—16 års alderen hadde øyensynlig funnet ut at det burde spares på lyset her i byen, i hvert fall i Idrettens Hus en stille søndagskveld, og denne forsåvidt samfunnsgagnlige tanke utkrystalliserte seg i den kanskje noe drastiske framgangsmåte å skru ut sikringene opetter alle etasjene i selvsamme bygning. Men de hadde nok ikke regnet ut at de skulle bli forstyrret i dette forehavende. Det som imidlertid unektelig imponerte meg mest, var at Odmar virkelig innhentet den ene av slynglene, som var i den alderen hvor man faktisk er ganske rask til bens. Spørsmålet er nå om Odmar etter denne overraskende prestasjon vil trekke i trøyen igjen for å gå inn for en plass på en av sprinter-etappene på sommerens stafettlag. —

For øvrig er denne lille historie et eklatant bevis på at Tjalves styremedlemmer er vant til å handle raskt.

Red.

Trenerskifte.

På annen plass i denne avis har vi takket «Bosse» for godt utført trenerarbeid i den forløpne sesong og uttrykt vår glede over at han har stilt seg beredt til å lede vår gutteavdeling under vinterens innendørstrening.

Det vil da også være naturlig

å ønske den nye treneren, John Armand Christiansen, hjertelig velkommen. I årene etter krigen har det innen de aktive idrettsmenns egen krets vært propagandert svært for dette med en treners betydning. Det er ikke undertegnades mening å forsøke å bortforklare dette faktum, men vi har følelsen av at det vel har vært «smørt litt tjukt på» enkelte ganger.

John Armands habilitet er vel unektelig fastslått blant annet i og med Oslo-Vidars kraftige frammarsj mot eliten i hovedstadens friidrett, og vi håper at alle våre gutter går inn for et positivt samarbeide med ham. Da vil sikkert også resultatene vise seg. For de som kanskje ikke kjenner så meget til vår nye tre-

ner, skal vi få opplyse at han var en meget dyktig mellomdistanseløper i årene umiddelbart før krigen. Han var et godt kort i Oslo Turns dengang solide løpergarde, og var med på å hjemføre seiren for sin klubb i Holmenkollstafetten i 1938. John Armand hadde i dette året en så krevende oppgave som etappen Vinderen-Slemdal. Det kan kanskje være interessant å nevne at Oslo Turns mann på første etappe det selvsamme år het Asbjørn Jansgård.

Det står bare tilbake å håpe at Tjalve får like stor glede av John Armand Christiansens virksomhet som norsk friidrett for øvrig har hatt av samme mann.

Red.

Offisielt.

Tjalves nuværende styre:

Formann: Bjarne Melbye
 Viseformann: Erling Berger ..
 Kasserer: Odmar Aukner
 Sekretær: Jan Hemsvik
 Oppm.: O. Bostrøm Johannessen
 Junioroppm.: Egil Gustavson ..
 Materialforv.: Kolbjørn Sæves .
 1. varamann: Roar Adler
 2. varamann: Leif Ajaxon
 3. varamann: Willy Kaurin ..
 Leder for gutteavd.: W. Kaurin
 Råd for gutteavd.: Sv. Gundersen
 Erling Vinne
 Thoralf Ruud
 Revisorer: Henning Norgren
 Arne Skonhoft

Tlf. arbeidssted: Privattelefon:
 42 24 39 53 60 12
 41 52 18 69 20 76
 42 73 08
 41 56 10 44 13 59
 42 73 08
 42 38 56
 41 72 50 68 06 75
 42 59 50
 42 69 20 68 95 37
 42 69 20 68 95 37

Treningen foregår på Handelsgymnasiet hver mandag og fredag fra kl. 19 til 21. Instruktør: John Armand Christiansen.

Gutteavdelingen trener på Handelsgymnasiet hver mandag fra

kl. 17.30 til 19. Instruktør: Olav Bostrøm Johannessen.

Tjalves kontor, Idrettens Hus, 3. etasje, telefon 33 00 78. Kontortid hver torsdag kl. 19 til 21.

«Tjalvisten»s redaksjonssekretær: Jan Hemsvik.

«T J A V L I S T E N», Idrettens Hus, St. Olavsgt. 23^{III}. OSLO. Telefon 33 00 78
 Bladets utgiver: Styret. — Redaksjonssekretær: Jan Hemsvik.

O. Tønsbergs trykkeri, Oslo.